

Tartalomjegyzék

2010. évi XCII. törvény	Egyes egészségügyi és szociális tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról	23234
11/2010. (IX. 30.) NFM rendelet	A földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet módosításáról	23237
12/2010. (IX. 30.) NFM rendelet	Az egyetemes szolgáltatók részére vételre felajánlott földgázforrás költségalapú áráról szóló 3/2010. (VI. 30.) NFM rendelet módosításáról	23239
17/2010. (IX. 30.) VM rendelet	Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nem termelő mezőgazdasági beruházásokhoz nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 33/2008. (III. 27.) FVM rendelet módosításáról	23240
18/2010. (IX. 30.) VM rendelet	Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program I. és II. intézkedéscsoportjához kapcsolódó képzések tárgyában nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2008. (X. 22.) FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági utak fejlesztéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 125/2009. (IX. 29.) FVM rendelet módosításáról	23244
19/2010. (IX. 30.) VM rendelet	Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet módosításáról	23246
173/2010. (IX. 30.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	23251
174/2010. (IX. 30.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	23256
175/2010. (IX. 30.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	23258
176/2010. (IX. 30.) AB határozat	Az Alkotmánybíróság határozata	23259

II. Törvények

2010. évi XCII. törvény

egyes egészségügyi és szociális tárgyú törvények jogharmonizációs célú módosításáról*

1. A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény módosítása

1. § A szociális igazgatásról és szociális ellátásokról szóló 1993. évi III. törvény (a továbbiakban: Szt.) 3. § (3) bekezdés b) pontjában a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendeletben” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletekben (a továbbiakban: uniós rendeletek)” szöveg lép.
2. § Az Szt. 4. § (1) bekezdés i) pontjában az „a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendelet” szövegrész helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.

2. A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény módosítása

3. § A társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (a továbbiakban: Tbj.) 4. § f) pont 2. alpontjában a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló közösségi rendelet” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek” szöveg lép.
4. § A Tbj. 13. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„13. § E törvény rendelkezéseit
a) a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek,
b) a nemzetközi egyezmény hatálya alá tartozó személyre az egyezmény szabályai szerint kell alkalmazni.”

3. A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény módosítása

5. § A társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 18. § (4) bekezdés a) pontjában a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló közösségi rendelet” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek (a továbbiakban: uniós rendeletek)” szöveg lép.
6. § A Tny. 18/A. § (6) bekezdés a) pontjában, a 18/B. § (5) bekezdés a) pontjában, a 36/A. § (4) bekezdés a) pontjában, a 36/D. § (6) bekezdés a) pontjában, a 36/E. § (4) bekezdés a) pontjában, a 36/G. § (5) bekezdés a) pontjában az „a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló közösségi rendelet” szövegrész helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.

* A törvényt az Országgyűlés a 2010. szeptember 13-i ülésnapján fogadta el.

4. A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény módosítása

- 7. §** A kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (a továbbiakban: Ebtv.) 8/A. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) E törvény rendelkezéseit a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek (a továbbiakban: uniós rendeletek) hatálya alá tartozó személyekre és ellátásokra az uniós rendeletekben meghatározott módon kell alkalmazni.”
- 8. §** Az Ebtv. 20. § (5) bekezdés c) pontjában az „a Közösségi rendelet 22. cikke 1. bekezdésének c) pontja” szövegrész helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.
- 9. §** (1) Az Ebtv. 27. § (3), (6), (7) és (11) bekezdésében, 80. § (5) bekezdésében az „a Közösségi rendelet” szövegrészek helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.
(2) Az Ebtv. 66. § (7) bekezdésében az „a közösségi rendelet” szövegrész helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.

5. A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény módosítása

- 10. §** (1) A fogyatékos személyek jogairól és esélyegyenlőségük biztosításáról szóló 1998. évi XXVI. törvény (a továbbiakban: Ft.) 23. § (2) bekezdés b) pontjában a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendelet” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek” szöveg lép.
(2) Az Ft. 23. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Ha a jogosult három hónapot meghaladó időtartamra olyan államba távozik, amely nem
a) az Európai Unió tagállama,
b) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam, vagy
c) olyan állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez, távolléte alatt az ellátás szünetel.”

6. A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 11. §** A családok támogatásáról szóló 1998. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Cst.) 2. § d) pontjában a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló, 1971. június 14-i 1408/71/EGK tanácsi rendeletben” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletekben (a továbbiakban: uniós rendeletek)” szöveg lép.
- 12. §** (1) A Cst. 35. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(3) Az ellátás szünetel
a) a jogosult távolléte alatt, ha a jogosult három hónapot meghaladó időtartamra olyan államba távozik, amely nem
aa) az Európai Unió tagállama,
ab) az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes más állam,
ac) olyan állam, amelynek állampolgára az Európai Közösség és tagállamai, valamint az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban nem részes állam között létrejött nemzetközi szerződés alapján az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgárával azonos jogállást élvez, vagy
b) az egyéb ellátás folyósításának időtartama alatt, ha a külszolgálatot vagy külföldi szolgálatot teljesítő személy részére az e törvény alapján ellátásra jogosító gyermekre tekintettel jogszabály alapján egyéb ellátást folyósítanak.”
(2) A Cst. 35. § (4) bekezdésében az „a munkavállalók Közösségen belüli szabad mozgásáról szóló 1612/68/EGK tanácsi rendelet vagy a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK tanácsi rendelet” szövegrész helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.

7. Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény módosítása

- 13. §** Az egyszerűsített közteherviselési hozzájárulásról szóló 2005. évi CXX. törvény 3. § (1) bekezdésében a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek” szöveg lép.

8. A rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény módosítása

- 14. §** A rehabilitációs járadékról szóló 2007. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Rjtv.) 2. § (3) bekezdésében a „szociális biztonsági rendszerek koordinációjáról szóló közösségi rendeletek” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek (a továbbiakban: uniós rendeletek)” szöveg lép.
- 15. §** Az Rjtv. 3. § (4) bekezdés a) pontjában, 4. § (5) bekezdés a) pontjában és 13. § (7) bekezdés a) pontjában az „a szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló közösségi rendelet” szövegrész helyébe az „az uniós rendeletek” szöveg lép.

9. A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény módosítása

- 16. §** A szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény 7. § (3) bekezdés h) pontjában a „szociális biztonsági rendszereknek a Közösségen belül mozgó munkavállalókra, önálló vállalkozókra és családtagjaikra történő alkalmazásáról szóló 1408/71/EGK rendelet és az annak végrehajtására elfogadott jogszabályi rendelkezések” szövegrész helyébe a „szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról és annak végrehajtásáról szóló uniós rendeletek” szöveg lép.

10. Záró rendelkezések

- 17. §** Ez a törvény a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon a hatályát veszti.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Dr. Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

V. A Kormány tagjainak rendeletei

A nemzeti fejlesztési miniszter 11/2010. (IX. 30.) NFM rendelete a földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet módosításáról

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 133. § (1) bekezdés 2. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 84. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** A földgáz rendszerhasználati díjak megállapításáról szóló 31/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § (1) bekezdés x) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
(E rendelet alkalmazásában)
„x) *tárolói kapacitásdíj*: az az éves díj, amelyet a tároló befogadóképességének legnagyobb (MJ) igénybe vett része alapján kell fizetni,”
- 2. §** Az R. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A földgáztárolási díj részeként
a) kitárolási díjat,
b) betárolási díjat,
c) tárolói kapacitásdíjat
kell fizetni.”
- 3. §** (1) Az R. 2. melléklete az 1. melléklet szerint módosul.
(2) Az R. 3. melléklete a 2. melléklet szerint módosul.
- 4. §** Hatályát veszti az R. 2. § (1) bekezdés y) pontja.
- 5. §** Ez a rendelet 2010. október 1-jén lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Fellegi Tamás s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 11/2010. (IX. 30.) NFM rendelethez

Az R. 2. melléklet 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. Tárolási díjrendszer

a) Kitárolási díj: 4,61 Ft/GJ

b) Betárolási díj: 30,9 Ft/GJ

c) A tárolói kapacitásdíj kiszámítása a következő képlet alapján történik:

$$TM \frac{40,5094}{123,480} \frac{1}{3} \quad \text{MAX } 1; \frac{123480}{926,10} \frac{B}{M}; \frac{123480}{1756,16} \frac{K}{M} \quad \frac{123480}{926,10} \quad \frac{123480}{1756,16}$$

$$\text{MIN } \frac{123480}{926,10}; \frac{M}{B} \quad \text{MIN } \frac{123480}{1756,16}; \frac{M}{K}$$

ahol:

- TM: tárolói kapacitásdíj (Ft/MJ/év)
 M: a rendszerhasználó tárolói mobil lekötése (MJ)
 B: a rendszerhasználó betárolási kapacitás lekötése (MJ/nap)
 K: a rendszerhasználó kitárolási kapacitás lekötése (MJ/nap)”

2. melléklet a 11/2010. (IX. 30.) NFM rendelethez

1. Az R. 3. melléklet 1.1.13. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
 „1.1.13. A 6. § (4) bekezdés a)–c) és e) pontjában meghatározott díjfizetésre kötelezett 0,015 Ft/MJ nominálás eltérési pótdíjat köteles fizetni a szállítói engedélyesnek a 2009. július 1. után hatályos ÜKSZ-ben meghatározott esetekben és feltételek szerint.”
2. Az R. 3. melléklet 3. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
 „3. Tárolási díjrendszer
 3.1. A 2. mellékletben megállapított tárolási tarifák az ÜKSZ-ben meghatározott tárolói rendszerszintű alapszolgáltatásokra nyújtanak fedezetet az alábbi korlátok figyelembevételével, melyek részletes leírását a tárolói engedélyes a szerződő partnerek részére a szerződéskötési folyamatot megelőzően biztosítja:
 a) a rendszerhasználó a tároló kitárolásának és betárolásának az indítására vonatkozó – a tárolói engedélyes üzletszabályzatában rögzített – szabályoknak megfelelően veheti igénybe a tárolási szolgáltatást; az indításkor elérhető kapacitást a tárolói engedélyes honlapján folyamatosan közzéteszi;
 b) a lekötött tárolói csúcskapacitás a tároló töltöttségének függvényében áll a rendszerhasználók részére; a mindenkori igénybe vehető csúcskapacitás a tárolói engedélyes informatikai rendszerében ellenőrizhető.
 3.2. Ha a tárolói szolgáltatást igénybe vevő a tárolási szerződésben rögzítettnél több betárolási, több kitárolási, vagy több mobilkapacitást, vagy ezek közül egyidejűleg többet igényel, akkor a tárolói szolgáltatást igénybe vevőnek a hátralévő tárolási időszakban, havi egyenletes részletekben meg kell fizetnie az új betárolási, kitárolási és mobilkapacitások alapján számolt éves tárolói kapacitásdíj és a már megfizetett éves tárolói kapacitásdíj közötti különbözetet. Az év közben lekötött új kapacitások esetében az igénybevevő köteles a szerződéssel lekötött tárolói szolgáltatás tényleges igénybevételeitől és annak kezdeti időpontjától függetlenül, minden esetben éves tárolói kapacitásdíjat megfizetni. Amennyiben az év közben lekötött kapacitásoknak megfelelően módosított éves tárolói kapacitásdíj kevesebb, mint a korábban igényelt kapacitások alapján számított éves tárolói kapacitásdíj, a tárolói engedélyest díj-visszafizetési kötelezettség nem terheli.
 3.3. A 3.2. pont szerinti többletkapacitás-igényeket a tárolói engedélyes visszautasíthatja.
 3.4. A tároló hibájából bekövetkezett napi betárolási kapacitás csökkenéséért a tárolói szolgáltatást igénybe vevőt nem terheli felelősség. A tárolói engedélyes a napi betárolási kapacitási ütem
 a) 5–20%-os csökkenése esetén a betárolási díj 50%-át,
 b) 20%-nál nagyobb csökkenése esetén a betárolási díj 100%-át
 fizeti meg pótdíjként a csökkent betárolási kapacitású időszakokra, a szerződött betárolandó és a ténylegesen betárolt gázmennyiségek különbözetére vetítve. Ha a tárolói szolgáltatást igénybe vevő bizonyítottan a betárolási kapacitás csökkenése miatt nem tudja feltölteni a lekötött mobil térfogatot, a tárolói engedélyes a nem használt térfogat és a szerződéses tárolói kapacitásdíj egyharmada szorzatának megfelelő összeget is megfizeti a tárolói szolgáltatást igénybe vevőnek.
 3.5. Ha a tárolóban a kitárolási időszak végén tárolt gáz marad, és a következő gázévre a rendszerhasználó nem köt le legalább a bennmaradt gáz tárolásához megfelelő mobilgáz kapacitást, akkor a tárolói engedélyes jogosult – átlátható elszámolási módon – a tárolóban maradt gáz értékesítésére. Az értékesítésből származó bevétel és az értékesítés költségeinek különbségeként fennmaradó bevételt a tárolói engedélyes a rendszerhasználó számára megtéríti.
 3.6. Az egyetemes szolgáltatási szerződés felmondásának tárolási éven belül történő hatályosulásáig a felhasználó – még egyetemes szolgáltatásra jogosult felhasználóként – az egyetemes szolgáltatási díjakban fizeti meg a tároló igénybevételeit.”

3.7. A tárolói engedélyes kereskedőváltás esetén a szükséges szerződésmódosítást – ellenszolgáltatás-mentesen – köteles lehetővé tenni, ha a földgázkereskedő által a felhasználó részére korábban lekötött kapacitásokat az új kereskedő teljes mértékben leköti.

3.8. A tárolói kapacitásdíj a tárolási év folyamán havi egyenlő részletekben fizetendő.

3.9. A betárolási díj és a kitérolási díj havonta a havi betárolt és a kitérolt mennyiség után, a tárgyhót követő hónapban fizetendő.”

A nemzeti fejlesztési miniszter 12/2010. (IX. 30.) NFM rendelete az egyetemes szolgáltatók részére vételre felajánlott földgázforrás költségalapú áráról szóló 3/2010. (VI. 30.) NFM rendelet módosításáról

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény 133. § (1) bekezdés 3. pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 84. § f) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az egyetemes szolgáltatók részére vételre felajánlott földgázforrás költségalapú áráról szóló 3/2010. (VI. 30.) NFM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„2. § Az e rendelet szerint vételre felajánlott földgáz ára a 2010/2011. gázév második negyedévében nem haladhatja meg az 1. mellékletben meghatározott mértéket. Az 1. §-ban meghatározott kereskedő a felajánlás megtételekor ezen kívül jogosult felszámolni a földgázpiaci egyetemes szolgáltatáshoz kapcsolódó árak képzéséről szóló 29/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet 2. § (1) bekezdés e) pontjában meghatározott nagykereskedői árrés tőkeköltséggel csökkentett mértékét, valamint a földgázforrás behozatalához szükséges, osztrák–magyar határ Baumgarten felőli belépési ponti szállítási kapacitás díját.”
- 2. §** Az R. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„3. § A 2010/2011. gázév második negyedévében a földgázpiaci egyetemes szolgáltatáshoz kapcsolódó árak képzéséről szóló 29/2009. (VI. 25.) KHEM rendelet 1. melléklet 5. pontja szerinti „er” tényező árszabályozás során elfogadott értéke 226,554 Ft/USD.”
- 3. §** Az R. az e rendelet 1. melléklete szerinti 1. melléklettel egészül ki.
- 4. §** Ez a rendelet 2010. október 1-jén lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Fellegi Tamás s. k.,
nemzeti fejlesztési miniszter

1. melléklet a 12/2010. (IX. 30.) NFM rendelethez

„1. melléklet a 3/2010. (VI. 30.) NFM rendelethez

A felajánlott földgázforrás fajlagos árának meghatározása a negyedévre:

$$fg = 14,426 \times (0,5 \times fo / 520,928 + 0,5 \times go / 935,741) - 1,7933$$

ahol:

fg: a felajánlott földgázforrás fajlagos ára, USD/GJ

fo: az 1%-os kéntartalmú fűtőolaj havi átlagárainak egyszerű számtani középértéke az aktuális naptári negyedévet megelőző 9 naptári hónap során USD/t-ban (3 tizedes értékre kerekítve), USD/t

A havi átlagárát a Platts által publikált „1 PCT Fuel FOB Med Cargoes” napi „low” és „high” értékeiből külön-külön meghatározott (2 tizedes értékre kerekített) havi átlagok számtani középértéke adja. Ha a havi tény értékek nem állnak rendelkezésre, akkor a megfelelő (az aktuális negyedévet megelőző negyedév második hónapjának 15-e és a hónap vége közötti időszak banki napjain jegyzett) Forward árakat kell alkalmazni. A havi átlagár a napi legmagasabb, illetve legalacsonyabb jegyzésekből külön-külön meghatározott havi átlagok számtani középértéke.

go: a 0,1%-os kéntartalmú gázolaj havi átlagárainak egyszerű számtani középértéke az aktuális naptári negyedévet megelőző 9 naptári hónap során USD/t-ban (3 tizedes értékre kerekítve), USD/t

A havi átlagárát a Platts által publikált „Gasoil 0.1 FOB Med” napi „low” és „high” értékeiből külön-külön meghatározott (2 tizedes értékre kerekített) havi átlagok számtani középértéke adja. Ha a havi tény értékek nem állnak rendelkezésre, akkor a megfelelő (az aktuális negyedévet megelőző negyedév második hónapjának 15-e és a hónap vége közötti időszak banki napjain jegyzett) Platts Forward jegyzéseket kell alkalmazni. A havi átlagár a napi legmagasabb, illetve legalacsonyabb jegyzésekből külön-külön meghatározott havi átlagok számtani középértéke.”

A vidékfejlesztési miniszter 17/2010. (IX. 30.) VM rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nem termelő mezőgazdasági beruházásokhoz nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 33/2008. (III. 27.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nem termelő mezőgazdasági beruházásokhoz nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 33/2008. (III. 27.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § 4. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E rendelet alkalmazásában:]
„4. telepítési engedély: az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény alapján jóváhagyott erdőtelepítési-kivitelezési tervet jóváhagyó határozat;”
- 2. §** (1) Az R. 3. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[Az (1) bekezdés a) pontjában és b) pontjának ba) alpontjában szereplő támogatások alapjául:]
„b) a 2010. évben benyújtott támogatási kérelmek esetében a 6. § (1) bekezdés, 7. § (1) bekezdés, valamint a 8. § (1) bekezdés szerinti jogosultság alapjául szolgáló területen, illetve ezen területekkel legalább 10 méter hosszan érintkezően megvalósított földhasználati intézkedések minősülnek;”
- (2) Az R. 3. § (4) bekezdése a következő c) ponttal egészül ki:
„c) a 2011. évi támogatási kérelem benyújtási időszaktól kezdődően benyújtott támogatási kérelmek esetében a 6. § (1) bekezdés, 7. § (1) bekezdés, valamint a 8. § (1) bekezdés szerinti jogosultság alapjául szolgáló területen, illetve ezen területekkel a beruházás hosszának legalább 75%-ával érintkezően megvalósított földhasználati intézkedések minősülnek.”
- (3) Az R. 3. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A (2) bekezdésben szereplő támogatások alapjának
a) a 13. § (1) bekezdés szerinti jogosultság alapjául szolgáló területen,
b) a 14. § (1) bekezdés szerinti jogosultság alapjául szolgáló területen vagy annak közvetlen környezetében, a szélétől számított legfeljebb 100 m-es távolságban
megvalósított vagy beszerzett eszköz üzembe helyezése minősül.”

- 3. §** Az R. 4. § (3) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:
[E rendelet alkalmazásában a földhasználati intézkedésekkel kapcsolatban felmerült elszámolható kiadásnak minősülnek a következő tevékenységek költségei:]
„e) az a)–d) pontokhoz kapcsolódó költségek közül az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szóló 23/2007. (IV. 17.) FVM rendelet (a továbbiakban: EMVA általános rendelet) 31. §-ában – a 31. § (1) bekezdés c) és d) pontjainak kivételével – meghatározott mértékű kiadások.”
- 4. §** Az R. 4. § (4) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[E rendelet alkalmazásában az eszközbeszerzés esetén felmerült elszámolható kiadásnak minősül:]
„e) a létesítéshez kapcsolódó költségek közül az EMVA általános rendelet 31. §-ában – a 31. § (1) bekezdés c) és d) pontjainak kivételével – meghatározott mértékű kiadások.”
- 5. §** Az R. 4. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:
„(5) Nem minősül elszámolható kiadásnak az ügyfél által a beruházás érdekében végzett saját munka.”
- 6. §** Az R. 5. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:
„(8) Ha az ügyfél az adott tevékenység vonatkozásában a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) alapján közbeszerzésre kötelezett, vagy a Kbt.-t önként alkalmazza, akkor az EMVA általános rendelet 33. §-ában foglaltak szerint kell eljárni azzal, hogy az EMVA általános rendelet 33. § (4) bekezdésétől eltérően a művelet megvalósításának határideje hat hónappal hosszabbodik meg.”
- 7. §** Az R. 7. § (3) bekezdés e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[A támogatásra jogosult köteles a mezővédő fásítást az alábbiakban meghatározott követelmények szerint elvégezni:]
„e) a fásítást az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló törvény és a végrehajtására kiadott miniszteri rendelet előírásaival összhangban, az erdészeti hatóság által jóváhagyott erdőtelepítési-kivitelezési tervnek megfelelően kell elvégezni;”
- 8. §** Az R. 18. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A kifizetési kérelmet a 2010. évben be lehet nyújtani
a) a 3. § (1) bekezdésében felsorolt földhasználati intézkedések esetén az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból finanszírozott egyes támogatások igénybevételével kapcsolatos egységes eljárási szabályokról szóló rendeletben (a továbbiakban: egységes kérelem rendelet) foglaltak szerint, legkésőbb a támogatási határozat jogerőre emelkedését követő második naptári évben,
b) a 3. § (2) bekezdésében felsorolt eszközbeszerzések esetén április 1. és május 15. között, valamint október 1. és október 31. között legkésőbb a támogatási határozat jogerőre emelkedését követő 18 hónapon belül.
(2) A kifizetési kérelmet a 2011. évtől kezdődően az egységes kérelem rendeletben foglaltak szerint lehet benyújtani, legkésőbb a támogatási határozat jogerőre emelkedését követő második naptári évben.
(3) A kifizetési kérelem részeként be kell nyújtani a beruházás megvalósulását igazoló tételes bizonylatokról készített számlaösszesítőt.
(4) A kifizetési kérelem benyújtásának, a kiadások elszámolásának e rendeletben nem szabályozott kérdéseire az EMVA általános rendelet IV. fejezetének rendelkezéseit is alkalmazni kell.
(5) Amennyiben a 3. § (1) bekezdésének b) pontjának bb)–bd) alpontjaiban szereplő földhasználati intézkedések esetében 2009. évben az agrár-környezetgazdálkodási intézkedéssel egyazon támogatási kérelem beadási időszakban nyújtottak be támogatási kérelmet, és az agrár-környezetgazdálkodási intézkedés területazonosítási kérelmére vonatkozó végleges helyt adó, illetve részben helyt adó határozatban foglalt jóváhagyott terület kisebb, mint az e rendelet szerinti támogatási kérelemben szereplő terület, az e rendelet szerint már meghozott helyt adó, illetve részben helyt adó támogatási határozat módosítását vonja maga után.
(6) Az (5) bekezdésben foglaltak értelmében a támogatást igénylő a módosított, helyt adó, illetve részben helyt adó határozatban foglalt jóváhagyott terület után nyújthat be kifizetési kérelmet.”

- 9. §** Az R. 19. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(2) Az MVH a 3. § (1) bekezdés b) pont bb)–bd) alpontja szerinti földhasználati intézkedések esetében a kifizetési kérelem adatait a MePAR rendelet szerinti adatbázis adataival összeveti, és a kimutatott túligénylések esetén az érintett földhasználókat a túligénylés tisztázására szólítja fel.”
- 10. §** Az R. 21. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) Ha a 2009., illetve a 2010. évben benyújtott támogatási kérelem alapján támogatásra jogosult a 6. § (2) és (3) bekezdésében, a 7. § (2) és (3) bekezdésében, a 8. § (2) bekezdésében, a 9. § (2) bekezdésében, a 10. § (2) bekezdésében, a 11. § (2) bekezdésében, a 12. § (2) bekezdésében, a 13. § (2) bekezdésében, valamint a 14. § (2) bekezdésében foglaltakat megszegi, akkor
a) részleges teljesítés esetén a támogatási határozatban megítélt támogatási összeg 30%-ára nem jogosult, illetve amennyiben részére már kifizetésre került a támogatási összeg, a támogatás 30%-át köteles a jogosulatlanul igénybe vett támogatásokra vonatkozó szabályok szerint visszafizetni,
b) nem teljesítés esetén a támogatási határozatban megítélt támogatási összeg nem kerül kifizetésre, illetve amennyiben részére már kifizetésre került a támogatási összeg, a támogatás egészét köteles a jogosulatlanul igénybe vett támogatásokra vonatkozó szabályok szerint visszafizetni.
(2) A 2011. évtől kezdődően benyújtott támogatási kérelem alapján támogatásra jogosult részére a 6. § (2) és (3) bekezdésében, a 7. § (2) és (3) bekezdésében, a 8. § (2) bekezdésében, a 9. § (2) bekezdésében, a 10. § (2) bekezdésében, a 11. § (2) bekezdésében, a 12. § (2) bekezdésében, a 13. § (2) bekezdésében, valamint a 14. § (2) bekezdésében foglaltak nem teljesítése esetén a támogatási összeg nem kerül kifizetésre. Ha a támogatásra jogosult részére már kifizetésre került a támogatási összeg, a támogatás egészét köteles a jogosulatlanul igénybe vett támogatásokra vonatkozó szabályok szerint visszafizetni.
(3) Ha a támogatásra jogosult a 5. § (5)–(6) bekezdéseiben meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, a támogatást jóváhagyó határozatot vissza kell vonni.
(4) Ha a támogatásra jogosult az 5. § (7) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a támogatási határozatban megítélt támogatási összeg 75%-ára nem jogosult. Ha a támogatásra jogosult részére már kifizetésre került a támogatási összeg, a támogatás 75%-át köteles a jogosulatlanul igénybe vett támogatásokra vonatkozó szabályok szerint visszafizetni.
(5) Amennyiben a támogatásra jogosult az 5. § (7) bekezdése a) pontjában szereplő időszak alatt a 6. § (4) bekezdésében, a 7. § (4) bekezdésében, a 8. § (3) bekezdésében, a 9. § (3) bekezdésében, a 10. § (3) bekezdésében, a 11. § (3) bekezdésében, valamint a 12. § (3) bekezdésében meghatározott kötelezettségének nem tesz eleget, akkor a támogatási határozatban megítélt támogatási összeg 15%-ára nem jogosult. Ha a támogatásra jogosult részére már kifizetésre került a támogatási összeg, a támogatás 15%-át köteles a jogosulatlanul igénybe vett támogatásokra vonatkozó szabályok szerint visszafizetni.
(6) Amennyiben a 3. § (1) bekezdésének a) pontja és b) pontjának ba) alpontja szerinti földhasználati intézkedések esetében a támogatási kérelmet a 2010. évi támogatási kérelem benyújtási időszaktól kezdődően nyújtották be és az 5. § (1) bekezdése szerinti támogatásban részesült területre vonatkozik, úgy annak a területrésznek, amelyen a beruházás megvalósult, az 5. § (1) bekezdése szerinti támogatásra való jogosultsága megszűnik, a támogatásra jogosultat azonban támogatás-visszafizetési kötelezettség nem terheli.”
- 11. §** Az R. a következő 22/B. §-sal egészül ki:
„22/B. § E rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nem termelő mezőgazdasági beruházásokhoz nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 33/2008. (III. 27.) FVM rendelet módosításáról szóló 17/2010. (IX. 30.) VM rendelettel (a továbbiakban: 2. módosító rendelet) megállapított 2. § 4. pontját, a 4. § (5) bekezdését, a 7. § (3) bekezdés e) pontját és a 21. § (1), (4)–(5) bekezdését a 2. módosító rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”
- 12. §** Az R. 2. számú melléklete e rendelet melléklete szerint módosul.
- 13. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Az R. 2. számú mellékletében az A. Madárvédelmi berendezések kihelyezése című táblázat helyébe a következő táblázat lép:

„A. Madárvédelmi berendezések kihelyezése

1.	A	B	C	D	E	F
	Berendezés	Típus	Védett fajok	Kihelyezés	Támogatott mennyiség (min-max)	Támogatási érték (eurónak megfelelő)
2.	mesterséges fészekodú	A	kék cinege, barátcinege	erdőközeli ültetvény fái, erdősáv, erdőfolt, erdőszél	2–10 db/ha	12
3.		B	széncinege, mezei veréb, házi veréb, örvös légykapó	ültetvény fái, fa, fasor, facsoport, erdősáv, erdőfolt, erdőszél	2–20 db/ha	16
4.		C	házi rozsdafarkú, kerti rozsdafarkú, barázdabillegető, szürke légykapó	nyíltabb helyek fái, magasabb kerítés és kőfal	2–6 db/ha	12
5.		D	szalakóta, búbosbanka, seregély, füleskuvik	nagyobb fa, fasor, facsoport, erdősáv, erdőfolt szélső magas fái, oszlop	1–2 db/ha	24
6.		S	vörös vércse, kék vércse, erdei fülesbagoly, csóka kuvik	magasabb fa, fasor, facsoport, erdősáv, erdőfolt magas fái	10–50 db/ha	24
7.				idősebb ültetvény, fasor, facsoport, erdősáv, erdőfolt fái	0,5–1 db/ha	
8.				fasor, facsoport, erdősáv, erdőfolt öreg fái	1–2 db/ha	
9.			tőkés réce, barátréce, cigányréce	halastavak partmenti növényzete és szegélyei, nádasok, növényzettel borított szigetek	1–4 db/ha	32
10.		mesterséges fészkelősziget	csér	küszvágó csér, dankasirály	halastavak nyílt vízfelületei	0,5–2 db/ha
11.	szerkő		fattyúszerkő	halastavak nyílt vízfelületei	0,5–2 db/ha	60
12.	mesterséges denevérodú	–	denevérfajok	magasabb fa, fasor, facsoport, erdősáv, erdőfolt magas fái, magasabb épületek fala	2–5 db/ha	16
13.	T-ülőfa	–	ölyvek, vércsék, rovarevő vártamadarak	nagyobb, nyílt szántó- és gyepterületek	0,5–2 db/ha	16

A vidékfejlesztési miniszter 18/2010. (IX. 30.) VM rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program I. és II. intézkedéscsoportjához kapcsolódó képzések tárgyában nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2008. (X. 22.) FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági utak fejlesztéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 125/2009. (IX. 29.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdés a) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** (1) Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program I. és II. intézkedéscsoportjához kapcsolódó képzések tárgyában nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2008. (X. 22.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[2. § E rendelet alkalmazásában:]

„e) *kölcsönös megfeleltetés előírásai*: a közös agrárpolitika keretébe tartozó, mezőgazdasági termelők részére meghatározott közvetlen támogatási rendszerek közös szabályainak megállapításáról és a mezőgazdasági termelők részére meghatározott egyes támogatási rendszerek létrehozásáról, az 1290/2005/EK, a 247/2006/EK és a 378/2007/EK rendelet módosításáról, valamint az 1782/2003/EK rendelet hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2009. január 19-i 73/2009/EK tanácsi rendeletben foglaltak szerint;”

- (2) Az R. 2. §-a kiegészül a következő g) ponttal:

[2. § E rendelet alkalmazásában:]

„g) *mezőgazdasági termelő*: az a természetes személy, jogi személy, jogi személyiség nélküli gazdasági társaság, aki/amely a gazdasági tevékenységek statisztikai osztályozása NACE Rev. 2. rendszerének létrehozásáról és a 3037/90/EGK tanácsi rendelet, valamint egyes meghatározott statisztikai területekre vonatkozó EK-rendeletek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1893/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet I. Melléklete szerinti – az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény 16. § (3) bekezdés d) pontja alapján az állami adóhatósághoz bejelentett – 01.1, 01.2, 01.3, 01.4, 01.5, 01.6 és 01.7 alágazatba tartozó tevékenységet folytat, valamint minden őstermelői igazolvánnyal rendelkező személy.”

- 2. §** (1) Az R. 4. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Támogatás igénybevételére jogosult a mezőgazdasági termelő, az erdőgazdálkodó, továbbá a 3. § (1) bekezdés b) pontjában meghatározott intézkedésekhez kapcsolódóan az egyesített támogatási és kifizetési kérelem benyújtására nyitva álló időszak első napján a támogatási kérelmet jóváhagyó vagy részben jóváhagyó támogatási határozattal – a 3. § (1) bekezdés bg) alpontjában meghatározott intézkedés esetén a kifizetési kérelmet jóváhagyó vagy részben jóváhagyó határozattal – rendelkező személy (a továbbiakban együtt: ügyfél), aki

a) a képzési díjat az ÚMVP Képző Szervezet részére – annak számlája alapján – kifizette és

b) saját maga, vagy egyéni vállalkozó ügyfél esetén az általa képzésre kijelölt alkalmazottja, valamint nem természetes személy ügyfél esetén az általa képzésre kijelölt alkalmazottja, vezető tisztségviselője, tagja, családi gazdálkodó ügyfél esetén a családi gazdaság vezetője vagy tagja, mint meghatalmazottja útján

ba) az ÚMVP Képző Szervezettel kötött felnőttképzési szerződésben foglalt képzés keretében tartott, a képzésben előírt követelményekkel megegyező tartalmú előzetes tanulmányok beszámításával csökkentett elméleti óráknak és gyakorlati óráknak külön-külön legalább a 80%-án igazoltan részt vett és

bb) a képzési programban meghatározott beszámolási vagy vizsgakötelezettségének eredményesen eleget tett.”

- (2) Az R. 4. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az ügyfél az 1. számú mellékletben meghatározott képzések közül egy adott képzés tekintetében csak egy képzésben részt vevő után, egyszer részesülhet támogatásban. Azonos kódszámú képzés vonatkozásában ugyanazon természetes személy képzésen való részvétele csak egy ügyfelet jogosít támogatásra.”

- (3) Az R. 4. §-a kiegészül a következő (8) bekezdéssel:

„(8) Amennyiben azonos kódszámú képzés vonatkozásában egy ügyfél több képzésben részt vevő, vagy több ügyfél egy képzésben részt vevő személy után igényel támogatást, csak az elsőként benyújtott kérelem támogatható.”

- 3. §** Az R. 6. § (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(4) Az ÚMVP Képző Szervezet e rendelet alapján támogatható képzések szolgáltatására akkor jogosult, ha
 a) a 2. számú melléklet szerinti formában évenként képzési projekt tervet készít, amelyet felülvizsgálatra benyújt az FVM VKSZI-hez tárgyévvel megelőző év szeptember 1-jéig, 2009. évre vonatkozóan e rendelet hatálybalépését követő 30 napon belül;
 b) a gyakorlati képzés időtartamának 100%-át – az OKJ szerinti szakképesítések esetében legalább 50%-át – az általa biztosított képzési helyszínen és oktató közreműködésével teljesíti;
 c) a képzéseket saját szervezésben bonyolítja le;
 d) a képzések megvalósítása során a képzési programban meghatározott elméleti és gyakorlati ismeretek teljes körét oktatja, elvégzi az abban előírt számonkérést, és elégedettségmérést;
 e) a képzésről a felnőttképzésről szóló 2001. évi C1. törvény 9. § (2) bekezdése és a 10/A. § c) pontja, valamint a külön jogszabály szerinti haladási naplót és a 3. számú mellékletben meghatározott tartalmú napi jelenléti ívet vezet;
 f) a képzési projekt megvalósítására az FVM VKSZI-vel kötött hatályos megállapodással rendelkezik.”
- 4. §** (1) Az R. 7. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az ügyfél egyesített támogatási és kifizetési kérelme, a képzés befejezését követően – az ÚMVP Képző Szervezetek integrált elektronikus rendszerében rögzített adatok alapján – a (8) bekezdésben meghatározott benyújtási időszakokban, az egyes mezőgazdasági és agrár-vidékfejlesztési támogatások igénybevétele esetén az elektronikus kérelembenyújtás alkalmazásáról szóló 80/2008. (IV. 4.) Korm. rendelet 2. § (4) bekezdésében foglaltak alapján, elektronikus úrlapon nyújtható be az MVH-hoz.”
- (2) Az R. 7. § (2) bekezdése kiegészül a következő e) ponttal:
[(2) Az egyesített támogatási és kifizetési kérelem benyújtása során:]
 „e) amennyiben a képzésen az ügyfél meghatalmazottja vesz részt, csatolni kell az arról szóló igazolást, hogy legkésőbb a felnőttképzési szerződés hatálybalépésének időpontjától kezdődően a képzésen résztvevő és az ügyfél között a 4. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogviszony fennáll.”
- (3) Az R. 7. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(6) Az egyesített támogatási és kifizetési kérelem a képzés befejezése utáni 5. kérelem benyújtási időszakig nyújtható be, de legkésőbb a felnőttképzési szerződés megkötésének dátumától számított 18 hónapon belül. Amennyiben a képzés befejezése kérelem benyújtási időszakra esik, akkor az azt követően megnyíló első kérelem benyújtási időszaktól kell számítani az 5. időszakot.”
- 5. §** Az R. 8. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
 „(1) Az MVH az egyesített támogatási és kifizetési kérelmeket az Eljárási tv. 32. § (1) bekezdés b) pontja szerint az ÚMVP Képző Szervezet és a képzésben részt vevő között létrejött felnőttképzési szerződés megkötésének dátuma szerinti sorrend alapján bírálja el.”
- 6. §** Az R. a következő 10/A. §-sal egészül ki:
 „10/A. § E rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program I. és II. intézkedéscsoportjához kapcsolódó képzések tárgyában nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2008. (X. 22.) FVM rendelet, valamint az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági utak fejlesztéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 125/2009. (IX. 29.) FVM rendelet módosításáról szóló 18/2010. (IX. 30.) VM rendelettel (a továbbiakban: módosító rendelet) módosított 2. § e) és g) pontját, 3. § (1) bekezdés b) pontját, 4. § (1), (5) és (8) bekezdését, 6. § (4) bekezdését, 7. § (5) és (6) bekezdését, valamint a 6. § (14) bekezdésének hatályon kívül helyezését a módosító rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”
- 7. §** (1) Az R. 3. § (1) bekezdés b) pontjában a „benyújtott támogatási kérelmet jóváhagyó vagy részben jóváhagyó támogatási határozattal rendelkezők számára előírt” szövegrész helyébe az „előírt” szöveg lép.
 (2) Az R. 3. § (2) bekezdésében az „a képzés részvételi díja” szövegrész helyébe az „az FVM VKSZI által jóváhagyott projekterven alapuló felnőttképzési szerződésben szereplő képzés részvételi díja” szöveg lép.

- 8. §** Az R. 1. számú mellékletében az OKJ szerinti szakképesítések cím 3–4. oszlopa helyébe a következő mező lép:
[OKJ szerinti szakképesítések 3–4. oszlopa]
„a hatályos Szakmai és Vizsgakövetelményekben meghatározott maximális képzési időtartam min. 30%-a, amit az FVM VKSZI a képzési projektterv felülvizsgálata során ellenőriz”
- 9. §** Hatályát veszti az R. 6. § (14) bekezdése, valamint 7. § (5) bekezdésének első mondata.
- 10. §** Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a mezőgazdasági utak fejlesztéséhez nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 125/2009. (IX. 29.) FVM rendelet 6. § (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(1) A támogatási kérelmet 2011. október 1. és 31. között, ezt követően évente március 1. és 31. között lehet benyújtani a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatalhoz (a továbbiakban: MVH) az MVH honlapján közzétett formanyomtatványon.”
- 11. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon a hatályát veszti.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

A vidékfejlesztési miniszter 19/2010. (IX. 30.) VM rendelete az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet módosításáról

A mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény 81. § (3) bekezdésének a) pontjában kapott felhatalmazás alapján az egyes miniszterek, valamint a Miniszterelnökséget vezető államtitkár feladat- és hatásköréről szóló 212/2010. (VII. 1.) Korm. rendelet 94. § a) pontjában meghatározott feladatkörömben eljárva a következőket rendelem el:

- 1. §** Az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet (a továbbiakban: R.) 2. § 15. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[2. § E rendelet alkalmazásában]
„15. támogatott terület: a jóváhagyó, vagy részben jóváhagyó támogatási határozat szerinti erdőrészlet vagy erdőrészletek teljes vagy részterülete, melyen a támogatott tevékenység megvalósul,”
- 2. §** (1) Az R. 5. § (2) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[(2) A támogatási kérelem jóváhagyásának feltételei:]
„a) a támogatható terület
aa) a 3. § a) és c) pontok esetében legalább 1 hektár (a továbbiakban: ha) területű teljes erdőrészlet,
ab) a 3. § b) pont esetében legalább 1 ha területű, tarvágással érintett, teljes erdőrészlet vagy részterület, abban az esetben, ha egy erdőrészleten belül egyidejűleg több részterületet érint a tarvágás, akkor a támogatási kérelemben az erdőrészlethez kapcsolódóan a részterületek együttes területét kell feltüntetni,”
- (2) Az R. 5. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:
[(4) A 3. § a) pontja szerinti szerkezetátalakítás esetén az ügyfél azon erdőrészlet vonatkozásában jogosult támogatásra, amelyben az Adattár adatai alapján]
„b) az átalakítandó faállomány vonatkozásában az erdőrészletben található, az átalakítást követően megvalósuló célállományba tartozó tájhozonyos fajok újulata – az erdőterv határozat szerint kialakítandó fajösszetételben szereplő lehetséges elegyarányaik felső határáig figyelembe véve – együttesen nem éri el a 20%-ot, és

- ba) az erdőtársulás főfajjai közül a bükk és a tölgy fajok mag eredetű egyedeinek elegyaránya a felső lombkoronaszintben nem éri el a 30%-ot,
- bb) az erdőtársulás főfajjai közül a bükk és a tölgy fajok sarj eredetű egyedeinek elegyaránya a felső lombkoronaszintben meghaladja az 50%-ot,
- bc) az idegenhonos fajok elegyaránya a felső lombkoronaszintben meghaladja a 20%-ot, vagy
- bd) az idegenhonos fajok elegyaránya a teljes állományban meghaladja az 50%-ot.”
- (3) Az R. 5. § (5) bekezdés helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) A 3. § b) pontja szerinti szerkezetátalakítás esetén az ügyfél azon erdőrészlet, vagy az erdősisítés részterülete vonatkozásában jogosult támogatásra, amelynél az Adattárban rögzített tarvágások a támogatási kérelem benyújtását megelőző évben vagy a támogatási kérelem benyújtásának évében július 31-ig elvégzésre és bejelentésre kerültek, amelyet az erdészeti hatóság engedélyében foglaltakkal összhangban, vágásérett faállományban hajtottak végre.”
- 3. §** Az R. 6. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(6) A támogatott területek esetében támogatott erdőrészletenként, valamint részterületenként a területhatár állandósítását el kell végezni, és a jelöléseket a kötelezettségvállalási időszak alatt fenn kell tartani.”
- 4. §** Az R. 9. § (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:
„(5) Az 5. § (1) bekezdésében, valamint 5. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltak a támogatási kérelmek esetében történő vizsgálatot követően a kifizetési kérelmek esetében is ellenőrzésre kerülnek az Adattárnak a kifizetési kérelem benyújtási évének június 9-ei állapota alapján.”
- 5. §** Az R. a következő 15. §-sal egészül ki:
„15. § E rendeletnek az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból az erdőszerkezet átalakításához nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 139/2009. (X. 22.) FVM rendelet módosításáról szóló 19/2010. (IX. 30.) VM rendelettel (a továbbiakban: módosító rendelet) megállapított 5. § (4) bekezdés b) pontját a módosító rendelet hatálybalépésekor folyamatban lévő ügyekben is alkalmazni kell.”
- 6. §** Az R. 4. számú melléklete helyébe e rendelet melléklete lép.
- 7. §** Hatályát veszti az R. 9. § (6) bekezdése.
- 8. §** Ez a rendelet a kihirdetését követő napon lép hatályba, és a hatálybalépését követő napon hatályát veszti.

Dr. Fazekas Sándor s. k.,
vidékfejlesztési miniszter

Az egyes előírásoknak való meg nem felelés esetén, a meg nem felelés súlyosságának, mértékének, valamint folytonosságának alapján meghatározott jogkövetkezmények

	A	B	C	D	E	F	G	H	I
1	Hivatkozás	Kötelezettség/egyéb előírás	Szabályszegés leírása	Súlyosság	Mérték	Tartósság	E-10%	E-30%	E-Kizár
2	6. § (1) bekezdés a) pont	A 3. § (1) bekezdés a)–b) pontja szerinti szerkezetátalakítás végrehajtása során első kivétel elvégzésének időpontjától a kötelezettségvállalási időszak végéig: a) az újulati szintben az EKV rendelet 2. számú mellékletében szereplő célállományoknál meghatározott elegyarányok úgy kell megfelelni, hogy a főfajként meghatározott fajok mellett, az elegyfajok legalább 10%-os elegyarányok megfelelően legyenek jelen,	Az adott erdőrészletben az elegyarány nem megfelelő.	közepes	erdőrészlet szintű	hosszútávú			
3	6. § (1) bekezdés b) pont	az életképes, a tervezett célállománynak megfelelő csemeték legalább az 1. számú mellékletben szereplő darabszámban legyenek jelen	Az életképes, a tervezett célállománynak megfelelő, vagy a származási igazolással rendelkező csemeték darabszáma kevesebb mint az 1. számú mellékletben szereplő.	nagy	erdőrészlet szintű	hosszútávú			
4	6. § (2) bekezdés	A 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szerkezetátalakítás végrehajtása során a kötelezettségvállalási időszak alatt a véghasználatot nem lehet elvégezni.	A gazdálkodó elvégzi a végvágást.	nagy	erdőrészlet-szintű	hosszútávú			
5	6. § (3) bekezdés	A 3. § (1) bekezdés b) pontjának bb) alpontja szerinti szerkezetátalakításnál a vágásterület előkészítése során tuskóösszetolás nem alkalmazható.	A terület előkészítése során tuskóösszetolást hajtottak végre.	közepes	erdőrészlet szintű	hosszútávú megszüntethető			

6	6. § (4) bekezdés	A 3. § (1) bekezdés c) pontja szerinti szerkezetátalakítás első kivételét úgy kell végrehajtani, hogy az első kivétel elvégzésének időpontjától a kötelezettségvállalási időszak végéig a tájhonos állománytípusnak, az EKV rendelet 2. számú mellékletében meghatározott elegyfajainak életképes csemetéi, egyenletes eloszlásban – hektáronként összesen legalább 1000 db – legyenek jelen.	Az életképes, a 2. számú mellékletben szereplő célállománynak megfelelő, vagy a származási igazolással rendelkező elegyfajok csemetéinek darabszáma kevesebb mint hektáronként 1000 db.	nagy	erdőrészlet szintű	hosszútávú			
7	6. § (5) bekezdés	Szaporítóanyag felhasználása során az erdészeti szaporítóanyagokról szóló 110/2003. (X. 21.) FVM rendelet szerinti, igazolt származási bizonyítvánnyal rendelkező erdészeti szaporítóanyagot kell felhasználni. A szaporítóanyag származását tanúsító származási bizonyítvány másolati példányát a kifizetési kérelem benyújtásának időpontjáig az erdőrészt elhelyezkedése szerint illetékes erdészeti hatósághoz kell benyújtani, valamint az eredeti példányt a jogerős kifizetési határozat közléséig megőrizni.	A származási igazolások az ellenőrzési eljárás időpontjáig egyáltalán nem, vagy nem teljeskörűen kerültek megküldésre ezért az ügyfelet az ellenőrzés lefolytatását követően hiánypótolni kellett, de az igazolások alátámasztják a támogatási jogosultságot.	kicsi	erdőrészlet szintű	rövidtávú			
8			A származási igazolások az ellenőrzési eljárás időpontjáig egyáltalán nem, vagy nem teljes körűen kerültek megküldésre ezért az ügyfelet az ellenőrzés lefolytatását követően hiánypótolni kellett, aminek egyáltalán nem, vagy nem teljeskörűen tett eleget, illetve a beküldött igazolások nem, vagy nem teljes körűen támasztják alá az elvégzett munkaműveletet.	nagy	erdőrészlet szintű	hosszútávú			

VI. Az Alkotmánybíróság határozatai és végzései

Az Alkotmánybíróság 173/2010. (IX. 30.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítvány és bírói kezdeményezések alapján meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a települési szilárdhulladék-gazdálkodással összefüggő önkormányzati feladatokról, különösen a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési közszolgáltatásról szóló 61/2002. (X. 18.) Főv. Kgy. rendelet 32. § (9) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt e határozat közzététele napjával megsemmisíti.
2. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a települési szilárdhulladék-gazdálkodással összefüggő önkormányzati feladatokról, különösen a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési közszolgáltatásról szóló 61/2002. (X. 18.) Főv. Kgy. rendelet 32. § (9) bekezdése a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon 2.P.XVIII.21.729/2009/9., illetve 2.P.XVIII.22.209/2009/3. számokon folyamatban levő eljárásokban nem alkalmazható. Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. Az Alkotmánybírósághoz két bírói kezdeményezés, valamint egy utólagos normakontrollra irányuló indítvány érkezett, melyben a települési szilárdhulladék-gazdálkodással összefüggő önkormányzati feladatokról, különösen a települési szilárd hulladékkal kapcsolatos hulladékkezelési közszolgáltatásról szóló 61/2002. (X. 18.) Főv. Kgy. rendelet (a továbbiakban: Ör.) 32. § (9) bekezdése alkotmányellenességének megállapítását és megsemmisítését kérték az indítványozók.
Az Alkotmánybíróság a tárgyukban összefüggő indítványokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január 3.) 28. § (1) bekezdése alapján egyesítette és egy eljárásban bírálta el.
Az egyik indítványozó szerint az Ör. támadott rendelkezése ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, valamint 57. § (1) és (5) bekezdésével. Álláspontja szerint a támadott rendelkezés a közszolgáltató döntésére bízta, hogy a települési szilárd hulladékkezelési közszolgáltatással kapcsolatos díjhátralékot adók módjára kívánja-e behajtani, vagy a díjhátralék beszedése iránt polgári eljárást kezdeményez-e. Hivatkozott a hulladékgazdálkodásról szóló 2000. évi XLIII. törvény (a továbbiakban: Hgt.) 26. § (1) bekezdésére is, melynek értelmében a hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtható köztartozásnak minősülnek. Az indítványozó szerint a Hgt. egyértelműen fogalmaz, nem enged eltérést az adók módjára való behajtás szabálya alól, míg az Ör. 32. § (9) bekezdése választási lehetőséget teremt a közszolgáltató számára, így e rendelkezés magasabb szintű jogszabállyal ellentétes.
Az indítványozó szerint az Ör. támadott rendelkezése „hibás jogértelmezés forrásává vált”, hiszen a közszolgáltató a díjhátralékot valamely díjbeszedőnek engedményezi, utóbbi pedig számtalan polgári pert kezdeményez, amit a bíróságok befogadnak, az eljárást lefolytatják, holott – szerinte a Hgt. rendelkezéseinek megfelelően – a díjhátralék nem perelhető.
Az indítványozó előadja azt is, hogy a települési szilárd hulladékkezelés olyan közszolgáltatás, mely valamely tevékenység elvégzésére irányul, és háromoldalú jogviszonyt jelent, ahol a települési önkormányzat és a közszolgáltató között kötelmi jogviszony jön létre, míg a jogviszony harmadik alanya, az ingatlantulajdonos a hatósági tevékenység alanya, sem az önkormányzattal, sem a közszolgáltatóval szerződést nem köt, így polgári

jogviszonyból jogai, kötelezettségei nem keletkeznek, az ingatlantulajdonos felé a közszolgáltató „az önkormányzat kinyújtott karjaként jár el”. Az indítványozó szerint éppen a hatósági jogviszony miatt rendeli adók módjára behajtani a díjhátralékot a Hgt. 26. § (1) bekezdése is, és az eljárásra nem a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvényt (a továbbiakban: Pp.), hanem a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvényt (a továbbiakban: Ket.) kell alkalmazni.

Az indítványozó bíró a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon 2.P.XVIII.21.729/2009/9., illetve 2.P.XVIII.22.209/2009/3. számokon folyamatban levő ügyei felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 38. § (1) bekezdése alapján fordult az Alkotmánybírósághoz.

Az indítványozó bíró szerint az Ör. 32. § (9) bekezdése ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével és 44/A. § (2) bekezdésével, melyet a következőkkel indokol. A Hgt. 21. § (1) bekezdése szerint a települési önkormányzat kötelezően ellátandó közszolgáltatásként az ingatlantulajdonosoknál keletkező települési hulladék kezelésére hulladékkezelési közszolgáltatást szervez, és tart fenn. A hulladékkezelési közszolgáltatásra vonatkozó részletes szabályokat Budapest főváros területén az Ör. tartalmazza, 10. § (3) bekezdése rendelkezik a hulladékkezelési közszolgáltatás kötelező igénybevételéről. A felek közötti jogviszonyt tehát nem polgári jogi szerződés, hanem önkormányzati rendelet – azaz jogalkotói aktus – hozza létre, így nem érvényesül a „megrendelő”, azaz az ingatlantulajdonos szerződési szabadsága; az ingatlan tulajdonjogának a megszerzésével automatikusan a hulladékkezelési közszolgáltatás jogviszonyának alanyává válik. A Hgt. 26. § (1) bekezdése a hulladékkezelési közszolgáltatás díjhátralékát, az ezzel összefüggésben keletkezett késedelmi kamatokat, és költségeket adók módjára behajtható köztartozásnak minősíti, és a behajtást a települési önkormányzat jegyzőjéhez telepíti.

Az indítványozó bíró hivatkozik arra is, hogy az adók módjára történő behajtás egy másik közszolgáltatás, a parkolási díj kapcsán is megjelenik, viszont a parkolásnál a „szolgáltatás” igénybevétele önkéntes, míg a hulladékkezelési közszolgáltatás esetében törvény alapján kötelező, így – szerinte – „a szolgáltatással kapcsolatos jogviták intézményes keretei is szűkebb körben vonhatók meg”. A Hgt. 26. §-a (3)–(4) bekezdéseiben az adók módjára történő behajthatósághoz igényérvényesítési módot is hozzárendel. A Hgt. 26. §-ához fűzött előterjesztői indokolás is utal arra, hogy a rendelkezés célja a közszolgáltatás zavarmentes fenntartása érdekében az igényérvényesítési eljárás idejének lerövidítése. Az indítványozó bíró szerint sem a Hgt., sem a hozzá fűzött indokolás nem tartalmaz utalást a hulladékkezelési közszolgáltatási díj polgári jogi jellegére, és nem teszi lehetővé az adók módjára történő behajtás mellett a díjigény polgári bíróság előtti érvényesítését.

A Hgt. 23. § f) pontja szerint a települési önkormányzat képviselő-testülete rendeletben állapítja meg az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények eseteit vagy a szolgáltatás ingyenességét. Az indítványozó bíró szerint sem ez a rendelkezés, sem pedig a Hgt. – miniszteri rendeletalkotásra felhatalmazó – 59. §-a nem teszi lehetővé a képviselő-testületek számára a hulladékkezelési díj igényérvényesítési módjának kiterjesztését, ez az indítványozó bíró szerint egyébként is törvényi szintű szabályozást igényel.

Budapest főváros illetékességi területén a hulladékkezelési közszolgáltatási díj polgári bíróság előtti – „egyéb” – igényérvényesítési lehetőségét az R. támadott rendelkezése teremti meg. Az indítványozó bíró szerint a jogérvényesítési lehetőségek ilyen bővítése több szempontból is problematikus. Az alternatív jogérvényesítési lehetőségét egyrészt alacsonyabb szintű jogszabály nyitja meg kifejezett felhatalmazás nélkül, úgy, hogy egyébként a bírói út kifejezést nem használja, másrészt ez a jogszabály – a Hgt. 39. § (3) bekezdésre utalva – magasabb szintű jogszabály megalkotásáig, mint feltétel bekövetkezéséig kívánja ezt a lehetőséget megteremteni. Az indítványozó bíró szerint ez azt is jelenti, hogy az alacsonyabb szintű jogszabály a törvényi rendelkezést akkor engedi „maradéktalanul” érvényesülni, „ha a magasabb fórum az adott kérdéssel kapcsolatban még egyszer megnyilvánul”. Az indítványozó bíró szerint a Hgt. 26. § (1) bekezdése azzal, hogy a hulladékkezelési közszolgáltatási díjat adók módjára behajtható köztartozásnak minősíti, kizárja az ilyen követelések polgári bíróság előtti érvényesíthetőségét. Álláspontja szerint a „behajtható” kifejezés nem jelent választási lehetőséget az igényérvényesítési módok között, hanem – hasonlóan az azonnal végrehajtható kifejezéshez – a kötelezett választhat az önkéntes jogkövetés és az állami kényszer között.

Az indítványozó bíró szerint gyakori hivatkozási alap a díjhátralék polgári bíróság előtti érvényesítésére az engedményezés; szerinte azonban a követelés jogcíme, jogi természete az engedményezéssel nem változik. A hulladékkezelési közszolgáltatási díj – a közszolgáltatás kötelező igénybevétele miatt – közjogi vonásokkal rendelkező magánjogi követelés, hiszen jogosultja az Ör. 10. § (4) bekezdésében megjelölt gazdasági társaság. Azonban azáltal, hogy a Hgt. értelmében adók módjára behajtható köztartozásnak minősül, az egyébként magánjogi jellegű tartozás közjogi eszközökkel lesz érvényesíthető. Az indítványozó bíró szerint ezen az sem változtat, hogy

a hitelezői oldalon változás következik be a követelés engedményezése folytán. Így tehát a bíró érvelése szerint a Hgt. 26. § (1) bekezdése a bírósági igényérvényesítés helyett, kizárólagosan kijelöli a hulladékkezelési közszolgáltatási díj érvényesítési módját, ezt a rendelkezést sérti az Ör. 32. § (9) bekezdése.

Az indítványozó bíró aggályosnak tartja a „két párhuzamos jogérvényesítési forma” egymás melletti szabályozását a jogállamiság szempontjából is. Szerinte a hatalommegosztás elvéből fakadó kérdés az, hogy létezhet-e kétféle díjbehajtási eljárás egy „állami-önkormányzati feladat elvégzéséből fakadó díj követelés esetén”. A jogbiztonság szempontjából felvetődik szerinte, hogy eredményez-e az egyik igényérvényesítési mód a másikra kiható perfüggőséget, illetve hogyan alakul a jogerő kérdése, valamint miképpen viszonyul a kétféle igényérvényesítési módhoz a közigazgatási határozatok bírósági felülvizsgálata. Indokolása alátámasztásául hivatkozik a bíró gyakorlatban előforduló ellentmondásokra is.

II. Az Alkotmánybíróság a rendelkező részben foglalt döntését a következő jogszabályi rendelkezésekre alapozta.

1. Az indítványozók által hivatkozott alkotmányi rendelkezések:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„44/A. § (2) A helyi képviselőtestület a feladatkörében rendeletet alkothat, amely nem lehet ellentétes a magasabb szintű jogszabállyal.”

„57. § (1) A Magyar Köztársaságban a bíróság előtt mindenki egyenlő, és mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelességeit a törvény által felállított független és pártatlan bíróság igazságos és nyilvános tárgyaláson bírálja el.

[...]

(5) A Magyar Köztársaságban a törvényben meghatározottak szerint mindenki jogorvoslattal élhet az olyan bírósági, közigazgatási és más hatósági döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. A jogorvoslati jogot – a jogviták ésszerű időn belüli elbírálásának érdekében, azzal arányosan – a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazatával elfogadott törvény korlátozhatja.”

2. A Hgt. érintett rendelkezései:

„26. § (1) A hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtható köztartozásnak minősülnek.”

„39. § (3) A települési önkormányzatokat a hulladékkezelési közszolgáltatás megszervezéséért – figyelemmel a közszolgáltatás színvonalára – a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg. A támogatás megállapításának részletes szabályait külön jogszabály határozza meg.”

3. Az Ör. támadott rendelkezése:

„32. § (9) Ha a Közzolgáltató nem igényli a díjhátralék (7)–(8) bekezdés szerinti, adók módjára történő behajtást, úgy a díjhátralék beszedése iránt jogosult, a Hgt. 39. § (3) bekezdése szerinti jogszabály megjelenéséig maga vagy megbízottja útján eljárni.”

III. Az indítványok megalapozottak.

1. Az Alkotmánybíróság elsőként áttekintette az indítványokkal érintett jogi szabályozást.

1.1. A helyi önkormányzatok jogalkotási hatáskörének terjedelmét az Alkotmány, illetőleg a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvény (a továbbiakban: Ötv.) határozza meg. Az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy a képviselő-testület feladatkörében rendeletet alkot, amely nem lehet ellentétes magasabb szintű jogszabállyal. Az Ötv. 16. § (1) bekezdése szerint a képviselő-testület a törvény által nem szabályozott helyi társadalmi viszonyok rendezésére, továbbá a törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására alkothat rendeletet.

Az Ötv. 8. § (1) bekezdése alapján a helyi önkormányzat feladata a helyi közszolgáltatások körében – többek között – a köztisztaság és településtisztaság biztosítása. A településen keletkező szilárd hulladék összegyűjtése, keletkezési helyéről történő elszállítása hatékonyan intézményesített közszolgáltatás keretei között valósítható meg. Az Ötv. 63/A. § e) pontja értelmében a fővárosi önkormányzat gondoskodik a hulladékártalmatlanítás önkormányzati feladatainak ellátásáról; biztosítja a településtisztaságot, gondoskodik a települési kommunális szilárd és folyékony hulladék gyűjtéséről, elhelyezéséről, ártalmatlanításáról és hasznosításáról, kijelöli az elhelyezéshez szükséges lerakóhely területét.

A Hgt. 21. § (1) bekezdése szerint a települési önkormányzat kötelezően ellátandó közszolgáltatásként a települési hulladék kezelésére hulladékkezelési közszolgáltatást szervez, és tart fenn. A Hgt. 20. § (1) bekezdése az ingatlantulajdonos kötelességévé teszi az ingatlanán keletkező települési szilárd hulladék gyűjtését, és

a begyűjtésre feljogosított hulladékkezelőnek történő átadását. A Hgt. 23. § f) pontja szerint a települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben határozza meg az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények eseteit vagy a szolgáltatás ingyenességét. A Hgt. 26. § (1) bekezdése hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralékot és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamatot, valamint a behajtás egyéb költségeit adók módjára behajtható köztartozásnak minősíti. A Hgt. 26. § (2) bekezdése értelmében a díjhátralék keletkezését követő 30 napon belül a közszolgáltató felhívja az ingatlantulajdonos figyelmét a díjfizetési kötelezettségének elmulasztására és felszólítja annak teljesítésére. A felszólítás eredménytelensége esetén a díjhátralék keletkezését követő 90. napot követően a közszolgáltató – a felszólítás megtörténtének igazolása mellett – a díjhátralék adók módjára történő behajtását a települési önkormányzat jegyzőjénél kezdeményezi [Hgt. 26. § (3) bekezdés]. A települési önkormányzat jegyzője – a kezdeményezés kézhezvételétől számított nyolc napon belül – a külön jogszabályban [Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)] meghatározottak szerint intézkedik a díjhátralék, késedelmi kamat és a felmerült költségek behajtása érdekében, majd a behajtott díjhátralékot, késedelmi kamatot, valamint a közszolgáltatónak az ezzel kapcsolatban felmerült és behajtott költségeit nyolc napon belül átutalja a közszolgáltatónak [Hgt. 26. § (4) bekezdés].

- 1.2. A fent ismertetett rendelkezések alapján alkotta meg az önkormányzat képviselő-testülete az Ör.-t, melynek 10. § (1) bekezdése értelmében a hulladékkezelési közszolgáltatás Budapest főváros közigazgatási területére terjed ki, az ott keletkező valamennyi ingatlan tulajdonosánál, tulajdonosi közösségénél (például: lakásszövetkezet, társasház), birtokosánál vagy használójánál (a továbbiakban együtt: ingatlantulajdonos) települési szilárd hulladéka a hulladék Fővárosi Önkormányzat által szervezett begyűjtésére [Ör. 10. § (2) bekezdés]. Az Ör. 10. § (3) bekezdése szerint az ingatlantulajdonos az Ör.-ben meghatározottak szerint jogosult és köteles igénybe venni a hulladékkezelési közszolgáltatást. Az Ör. 14. § (1) bekezdése értelmében az ingatlantulajdonos köteles a Fővárosi Önkormányzat által szervezett közszolgáltatás igénybevételére: az ingatlanán keletkező települési szilárd hulladék e rendeletben előírtak szerinti gyűjtésére, a Közszolgáltatónak történő átadására, valamint a közszolgáltatási díj megfizetésére. Az Ör. 32. § (7) bekezdése megismétli a Hgt. 26. § (1) bekezdésében foglaltakat: a hulladékkezelési közszolgáltatás igénybevételéért az ingatlantulajdonost terhelő díjhátralék és az azzal összefüggésben megállapított késedelmi kamat, valamint a behajtás egyéb költségei adók módjára behajtható köztartozás. Az Ör. 32. § (8) bekezdése részletesen szabályozza a behajtás módját, míg az Ör. 32. § támadott (9) bekezdése a következőket tartalmazza: ha a Közszolgáltató nem igényli a díjhátralék Ör. 32. § (7)–(8) bekezdés szerinti, adók módjára történő behajtást, úgy a díjhátralék beszedése iránt jogosult – a Hgt. 39. § (3) bekezdése szerinti jogszabály megjelenéséig – maga vagy megbízottja útján eljárni.
2. Az indítványozók azt kifogásolták, hogy az Ör. 32. § (9) bekezdése olyan igényérvényesítésre teremt lehetőséget, amelynek nincsen törvényi alapja, oly módon, hogy további feltételhez, a Hgt. 39. § (3) bekezdése szerinti jogszabály megjelenéséhez köti az adók módjára való behajtást. Az Alkotmánybíróság az adott ügyben tehát azt vizsgálta, hogy az Ör. támadott rendelkezése ellentétes-e a Hgt. 26. § (1) bekezdésében foglaltakkal, és ezáltal az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével.
- 2.1. A Hgt. 23. §-a szerint a települési önkormányzat képviselő-testülete önkormányzati rendeletben állapítja meg:
 - a) a helyi közszolgáltatás tartalmát, a közszolgáltatással ellátott terület határait;
 - b) közszolgáltató megnevezését, illetőleg annak a működési területnek a határait, amelyen belül a közszolgáltató a közszolgáltatást rendszeresen köteles ellátni;
 - c) a közszolgáltatás ellátásának rendjét és módját, a közszolgáltató és az ingatlantulajdonos ezzel összefüggő jogait és kötelezettségeit – beleértve az egyes ingatlanfajtákra vonatkozó speciális szabályokat –, a szolgáltatásra vonatkozó szerződés egyes tartalmi elemeit;
 - d) a közszolgáltatás keretében kötött szerződés létrejöttének módját, valamint a közszolgáltatás igénybevételének – jogszabályban nem rendezett – módját és feltételeit;
 - e) a közszolgáltatással összefüggő – jogszabályban nem rendezett – települési önkormányzati feladat- és hatáskört;
 - f) az ingatlantulajdonost terhelő díjfizetési kötelezettséget, az alkalmazható díj legmagasabb mértékét, megfizetésének rendjét, az esetleges kedvezmények eseteit vagy a szolgáltatás ingyenességét;
 - g) a közszolgáltatással összefüggő személyes adatok (köszolgáltatást igénybe vevő neve, lakcíme, születési helye és ideje, anyja neve) kezelésére vonatkozó rendelkezéseket;
 - h) a gazdálkodó szervezet számára – a 20. § (4) bekezdésében meghatározott kivétellel – a gazdasági tevékenységével összefüggésben keletkezett, nem elkülönítetten gyűjtött és a 13. § alapján nem hasznosított

vagy ártalmatlanított hulladéka tekintetében a közszolgáltatás kötelező igénybevételét a 21. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel.

- 2.2. Az Alkotmánybíróság a 105/B/2001. AB határozatában – a Hgt. egyes rendelkezéseinek vizsgálata során – utalt arra, hogy „a jogalkotó hatáskörébe tartozik annak mérlegelése és meghatározása, hogy az állami kötelezettségekből – ideértve egyes köztisztasági és a településtisztasági feladatot is – milyen jogalkotási és környezetvédelmi teendők adódnak, és a feladatok elvégzéséről milyen szervek útján gondoskodik. Természetesen a jogalkotó a környezet állapotának romlását nem engedheti meg, hanem kötelessége az emberi egészség, a természeti és az épített környezet védelme és megőrzése. E körbe tartozik a települési hulladék okozta szennyezés minimalizálása, a keletkező hulladék szervezett elszállítása, környezetkímélő ártalmatlanítása. A településen keletkező szilárd és folyékony hulladék összegyűjtése, keletkezési helyéről történő elszállítása, valamint az ártalmatlanítására irányuló tevékenység csak célratorőn megszervezett, intézményesített közszolgáltatás keretei között valósítható meg. (...) Az intézményesített gondoskodás az egyetlen hathatós biztosítéka a hulladéktermelők önkényétől független önkormányzati feladatellátás eredményes teljesítésének, a súlyos környezeti és közegészségügyi veszélyek kiküszöbölésének”. (ABH, 2003, 1348, 1351.) A Hgt.-hez fűzött indoklás szerint akkor sem állhat le a közszolgáltatás működtetése, amennyiben az ingatlantulajdonos díjfizetési kötelezettségének nem tesz eleget, azonban díjfizetés nélkül a közszolgáltatást működtető személy költségei nincsenek biztosítva. Ezen egyensúly megteremtése érdekében teszi lehetővé a törvény az esedékességkor meg nem fizetett díj adók módjára való behajtását. A helyi önkormányzat jogalkotási hatásköre a hulladékkezelési közszolgáltatás terén nem korlátlan, kereteit a Hgt. határozza meg. A Hgt. nem ad a képviselő-testületeknek általános felhatalmazást rendeletalkotásra, hanem 23. §-ában konkrétan meghatározza azokat a szabályozási tárgyakat, melyekben a képviselő-testület – a törvény felhatalmazása alapján, annak végrehajtására – rendeletet alkothat. Ennek megfelelően a képviselő-testületnek nincsen lehetősége a Hgt. 26. § (1) bekezdésben rögzített adók módjára történő behajtáshoz képest más igényérvényesítési módok szabályozására.

Ez a szabályozás az Alkotmánybíróság a 949/B/2000. AB határozata szerint alkotmányosan aggálytalan: „[a] köztisztaság folyamatos biztosítása, a közegészségügy védelme érdekében e szervezetek segítése az ingatlantulajdonosokat terhelő elmaradt díjhátralékok hosszadalmasabb bírósági úton történő végrehajtása helyett az adók módjára történő behajtással ésszerű indokokon alapul.” (ABH 2008, 1789, 1796.)

A fentiek alapján az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a képviselő-testület az Ör. 32. § (9) bekezdése megalkotásával túllépte a törvényben meghatározott rendeletalkotási hatáskörét, mert a Hgt. 26. § (1) bekezdésével ellentétes, így az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdését is sértő szabályozást alkotott. Ezért az alkotmányellenes rendelkezést az Alkotmánybíróság megsemmisítette.

- 2.3. Az Alkotmánybíróság megjegyzi: a Hgt. 39. § (3) bekezdése szerint a települési önkormányzatokat a hulladékkezelési közszolgáltatás megszervezéséért – figyelemmel a közszolgáltatás színvonalára – a költségvetési törvényben biztosított módon és összegben feladathoz kötött támogatás illeti meg. A támogatás megállapításának részletes szabályait külön jogszabály határozza meg.

A Hgt. 59. § (1) bekezdés m)–n) pontjaiban felhatalmazza a Kormányt, hogy rendeletben szabályozza a közszolgáltatás ellátásáért a települési önkormányzatot megillető támogatás megállapításának szabályait, illetve a fedezetre vonatkozó részletes feltételeket. Az Alkotmánybíróság a 35/2004. (X. 6.) AB határozatában megállapította, hogy mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzet keletkezett azáltal, hogy a Kormány a Hgt. 59. § (1) bekezdés n) pontjában kapott rendeletalkotásra vonatkozó felhatalmazásnak nem tett eleget. Ez a mulasztás azóta is változatlanul fennáll, azonban ez nincs alkotmányjogi összefüggésben a hulladékkezelési díjak behajtásának jogi szabályozásával, így a jogszabály megalkotásához, mint feltételhez a díjak behajtásának szabálya nem köthető.

3. Az Abtv. 38. § (1) bekezdése szerint a bíró – az eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő ügy elbírálása során olyan jogszabályt vagy az állami irányítás egyéb jogi eszközét kellene alkalmaznia, amelynek alkotmányellenességét észleli. Az indítványozó bíró a megjelölt ügyekben nem kérte alkalmazási tilalom kimondását, azonban – az Alkotmánybíróság állandó gyakorlatának megfelelően – a bíró által az Abtv. 38. §-a alapján kezdeményezett ügyekben az Alkotmánybíróság konkrét normakontrollt gyakorol; nem pusztán a megtámadott norma alkotmányosságáról és megsemmisítéséről kell döntenie, hanem az alkotmánybírósági eljárás tárgya annak elbírálása is, hogy a vitatott szabály a bíróság előtt folyó eljárásban alkalmazható-e vagy sem. [6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91.]

Az Abtv. 42. §-a alapján a megsemmisített rendelkezés az Alkotmánybíróság határozatának közzététele napján veszti hatályát. Az Abtv. 43. § (4) bekezdése lehetőséget ad arra, hogy az Alkotmánybíróság kimondja az alkotmányellenes szabály konkrét ügyben való alkalmazhatóságának tilalmát, ha a jogbiztonság, vagy az eljárást kezdeményező

különösen fontos érdeke azt indokolja. Ezért az alkotmányellenes rendelkezés megsemmisítésével egyidejűleg az Alkotmánybíróság úgy rendelkezett, hogy az alkotmányellenesnek ítélt szabályozás a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróságon folyamatban levő 2.P.XVIII.21.729/2009/9., illetve 2.P.XVIII.22.209/2009/3. számú ügyekben nem alkalmazható.

A közszolgáltató a megsemmisítést követően kizárólag a Hgt. 26. § (2)–(3) bekezdésében [valamint a jelen ügyben az Ör. 32. § (8) bekezdésében] rögzített eljárás szerint – az elévülési időn belül – kezdeményezheti a díjhátralék adók módjára behajtását az önkormányzat jegyzőjénél, erre elegendő idő áll rendelkezésére.

4. Az egyik indítványozó az R. 32. § (9) bekezdésének az 57. § (1) és (5) bekezdésébe ütközését is állította. Mivel azonban az Alkotmánybíróság a támadott rendelkezés alkotmányellenességét a fentiek alapján az Alkotmány 44/A. § (2) bekezdésével összefüggésben megállapította, e rendelkezésnek az indítványban felhívott további okokból és más alkotmányi rendelkezésekkel fennálló ellentétét állandó gyakorlata szerint már nem vizsgálta. [44/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 203, 205.; 4/1996. (II. 23.) AB határozat, ABH 1996, 37, 44.; 61/1997. (XI. 19.) AB határozat, ABH 1997, 361, 364.; 16/2000. (V. 24.) AB határozat, ABH 2000, 425, 429.]

A megsemmisítés következtében – polgári bírósági út hiányában – a díjhátralék érvényesítése körében indított polgári peres eljárásokat meg kell szüntetni. Ez nem zárja ki, hogy a közszolgáltató a hulladékkezelési díjhátralékot (késedelmi kamatot, egyéb költségeket) az elévülési időn belül – adók módjára behajtható köztartozásként – érvényesítse. A díjigények ilyen érvényesítése során az érdekelt számára az Art. szerinti jogorvoslati lehetőségek természetesen igénybe vehetők.

A határozat Magyar Közlönyben való közzététele az Abtv. 41. §-án alapul.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyo András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 1284/B/2009.

Az Alkotmánybíróság 174/2010. (IX. 30.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 331/2010. (IV. 23.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 331/2010. (IV. 23.) OVB határozatában magánszemélyek által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítését megtagadta. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényben mondja ki: az Országos Választási Bizottság döntéseit csak nyilvános ülésén hozhatja meg és nem rendelhet el zárt ülést?”

Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.

Az OVB utalt arra, hogy a népszavazásra bocsátott kérdésnek mind a választópolgár, mind a jogalkotó számára egyértelműnek kell lennie. A kérdés félrevezető, mivel az OVB a jelenleg hatályos szabályozás szerint is nyilvános ülésen hozza meg döntéseit, és kizárólag egy speciális esetben, az országgyűlési képviselők jogállásáról szóló 1990. évi LV. törvény 7. § (2) bekezdése alapján, a képviselőválasztáson jelöltként igazolt személy mentelmi jogának felfüggesztéséről történő döntés során lehet zárt ülést tartani.

Az OVB álláspontja szerint a kérdés azt a téves benyomást kelti a választópolgárban, mintha egyéb esetekben is lehetőség lenne zárt ülés elrendelésére. A választópolgártól nem várható el az OVB eljárására vonatkozó részletes előírások mélyreható ismerete. Az OVB álláspontja szerint a választópolgárok számára nem lenne egyértelmű, hogy pontosan milyen népszavazási kezdeményezést, és eredményes népszavazás esetén milyen tartalmú jogalkotási kötelezettséget támogatnának aláírásukkal, illetve szavazatukkal.

2. Az OVB határozata a Magyar Közlöny 60. számában, 2010. április 23-án jelent meg.

A kezdeményezők a törvényes határidőn belül kifogást nyújtottak be, melyben kérték, hogy az Alkotmánybíróság a 331/2010. (IV. 23.) OVB határozatot semmisítse meg, és az OVB-t utasítsa új eljárásra.

Véleményük szerint a határozat jogszabálysértő, és a kezdeményezést jogszabálysértés hiányában hitelesíteni kellett volna. A kérdés a választópolgárok számára egyértelművé teszi, hogy az OVB ülései minden esetben nyilvánosak. Az esetleges nyilvános ülésen kell a személyhez fűződő és a személyes adatok védelméhez fűződő jogok védelméről gondoskodni. Az OVB törvénytörtő gyakorlatot folytat, amikor a mentelmi ügyekben zárt ülést rendel el, úgy vélik, hogy a bűnüldöző hatóság megkeresése, a bűncselekmény minősítése és az érintett képviselőjelölt személye nem minősül személyes adatnak. Álláspontjuk szerint a választópolgárnak joga van tudni, hogy az OVB mely képviselőjelölt, milyen jellegű mentelmi ügyében hoz döntést.

3. Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB határozata ellen beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdése a)–c) pontjaiban, illetve a Ve. 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, valamint, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.] Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]

Az Alkotmánybíróság a határozattal szemben benyújtott kifogás érveit nem találta megalapozottnak. Az OVB a kifogásolt határozatban az aláírásgyűjtő ív hitelesítését az Nsztv. 10. § c) pontjában foglaltak alapján jogszerűen tagadta meg, ezért az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokollással egyetértve, az indokok helyességére tekintettel a 331/2010. (IV. 23.) OVB határozatot helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 777/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 175/2010. (IX. 30.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottságnak országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának, illetve az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozata ellen benyújtott kifogás alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 340/2010. (IV. 23.) OVB határozatát helybenhagyja.
Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 340/2010. (IV. 23.) OVB határozatában magánszemély által benyújtott országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítését megtagadta.

Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepelt: „Egyetért-e azzal, hogy a népszavazási eljárásban az Országos Választási Bizottság helyett a Legfelsőbb Bíróság járjon el?”

Az OVB határozata indokolásában megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív mintapéldányán szereplő kérdés nem felel meg az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 13. § (1) bekezdésében foglalt egyértelműség követelményének.

Az OVB utalt arra, hogy a népszavazásra bocsátott kérdésnek mind a választópolgár, mind a jogalkotó számára egyértelműnek kell lennie.

Az OVB álláspontja szerint a kérdés túlságosan leegyszerűsítve került megfogalmazásra, a kérdésben tartott eredményes népszavazás esetén azonban jelentős mértékben megváltozna az országos népszavazás eljárási és jogorvoslati rendszere. Az esetleges eredményes népszavazás ilyen következményeinek pontos és előre látható ismerete nem várható el a választópolgároktól. Az OVB álláspontja szerint a kérdés megfogalmazása a jogalkotó számára sem teszi egyértelművé, hogy mely módon, milyen határidőkkel, illetve jogorvoslati rendszerben zajlana a továbbiakban az országos népszavazási kezdeményezéssel kapcsolatos eljárás, ezért Nsztv. 10. § c) pontja alapján az aláírásgyűjtő ív hitelesítését megtagadta.
- Az OVB határozata a Magyar Közlöny 60. számában, 2010. április 23-án jelent meg.

A kezdeményező a törvényes határidőn belül kifogást nyújtott be, melyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság a 340/2010. (IV. 23.) OVB határozatot semmisítse meg, és az OVB-t utasítsa új eljárásra.

Véleménye szerint a kérdés egyértelmű, megfelel a népszavazási kezdeményezés követelményeinek, ezért hitelesíteni kellett volna. Az egyértelműséget csak az aláírásgyűjtő ív által szabott területi korlátok közt lehet értelmezni.
- Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű.

Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy az OVB határozata ellen beérkezett kifogás megfelel-e a Ve. 77. § (2) bekezdése a)–c) pontjaiban, illetve a Ve. 130. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek, valamint, hogy az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítésének megtagadása során az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el. [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.] Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárva is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el. [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.]

Az Alkotmánybíróság a határozattal szemben benyújtott kifogás érveit nem találta megalapozottnak. Az OVB a kifogásolt határozatban az aláírásgyűjtő ív hitelesítését az Nsztv. 10. § c) pontjában foglaltak alapján jogszerűen tagadta meg, ezért az Alkotmánybíróság az OVB határozatában foglalt indokolással egyetértve, az indokok helyességére tekintettel a 340/2010. (IV. 23.) OVB határozatot helybenhagyta.

Az Alkotmánybíróság a határozat közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 729/H/2010.

Az Alkotmánybíróság 176/2010. (IX. 30.) AB határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság által országos népszavazás kezdeményezésére irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldánya és az azon szereplő kérdés hitelesítése tárgyában hozott határozat ellen benyújtott kifogások alapján meghozta a következő

határozatot:

Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság 28/2010. (I. 29.) OVB határozatát – a jelen határozatban foglalt indokok alapján – helybenhagyja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

- I. 1.1. Az Országos Választási Bizottság (a továbbiakban: OVB) 28/2010. (I. 29.) számú határozatában (a továbbiakban: OVBh.) a magánszemélyek által országos népszavazási kezdeményezés tárgyában benyújtott aláírásgyűjtő ív mintapéldányának hitelesítését megtagadta az alábbi kérdésben: „[e]gyetért-e azzal, hogy az Országgyűlés törvényben rögzítse: »[a] képviselő-testület (közgyűlés) a polgármesternek a testület feloszlása kimondására előterjesztett indítványát köteles megtárgyalni és arról döntést hozni?«”
- 1.2. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 130. § (1) bekezdése alapján magánszemélyek kifogást nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz az OVB 28/2010. (I. 29.) OVB határozata ellen. Az OVB vitatott határozatában megtagadta az országos népszavazási kezdeményezésre irányuló aláírásgyűjtő ív mintapéldányának a hitelesítését. Az OVB határozata értelmében a képviselő-testületi ülés napirendjének elfogadása a képviselő-testület hatásköre, amely alkotmányi védelmet élvez. Ebből következik, hogy egy, a kérdésben megtartott eredményes népszavazás az Alkotmány 44/A. § (1) bekezdésében szabályozott önkormányzati alapjogokat súlyosan sértené és ezáltal burkolt alkotmánymódosítást eredményezne.

2. A kifogást tevők kérik az OVB határozat megsemmisítését és az OVB új eljárásra való utasítását. A kifogást tevők szerint az Alkotmány nem tartalmaz rendelkezést arra az esetre, hogy a polgármester milyen feltételek mellett kezdeményezheti a képviselő-testület feloszlását, így ez a kérdés országos népszavazás tárgya lehet. Ennek a kérdésnek a szabályozása a helyi önkormányzatokról szóló 1990. évi LXV. törvényben történhet. Mindezekre tekintettel az OVB alaptalanul hivatkozott az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 10. § b) pontjára, mivel ez az ok csak abban az esetben alkalmazható, ha a népszavazás az Alkotmány módosítására irányul vagy a kérdés az Alkotmány 28/C. § (5) bekezdésében foglalt tiltott tárgykörbe tartozik.

II.

1. Az Alkotmány felhívott rendelkezése:

„44/A. § (1) A helyi képviselőtestület:

- a) önkormányzati ügyekben önállóan szabályoz és igazgat, döntése kizárólag törvényességi okból vizsgálható felül,
- b) gyakorolja az önkormányzati tulajdon tekintetében a tulajdonost megillető jogokat, az önkormányzat bevételeivel önállóan gazdálkodik, saját felelősségére vállalkozhat,
- c) az önkormányzat törvényben meghatározott feladatainak ellátásához megfelelő saját bevételre jogosult, továbbá e feladatokkal arányban álló állami támogatásban részesül,
- d) törvény keretei között megállapítja a helyi adók fajtáit és mértékét,
- e) törvény keretei között önállóan alakítja ki a szervezetét és működési rendjét,
- f) önkormányzati jelképeket alkothat, helyi kitüntetések és elismerő címeket alapíthat,
- g) a helyi közösséget érintő közügyekben kezdeményezéssel fordulhat a döntésre jogosult szervhez,
- h) szabadon társulhat más helyi képviselőtestülettel, érdekeinek képviseletére önkormányzati érdekszövetséget hozhat létre, feladatkörében együttműködhet más országok helyi önkormányzatával, és tagja lehet nemzetközi önkormányzati szervezetnek.”

2. Az Nsztv. érintett rendelkezései:

10. § „Az Országos Választási Bizottság megtagadja az aláírásgyűjtő ív hitelesítését, ha (...)

- b) a kérdésben nem lehet országos népszavazást tartani, (...).”

(...)

„13. § (1) A népszavazásra feltett konkrét kérdést úgy kell megfogalmazni, hogy arra egyértelműen lehessen válaszolni.”

3. A választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) alkalmazott szabályai:

„77. § (2) A kifogásnak tartalmaznia kell

- a) a jogszabálysértés megjelölését,
- b) a jogszabálysértés bizonyítékait,

(...)

(5) Ha a kifogás elkésett, vagy nem tartalmazza a (2) bekezdés a)–c) pontjában foglaltakat, a kifogást érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani. Ha a kifogás áttételére kerül sor, a kifogás határidőben történt benyújtásának vizsgálatakor azt az időpontot kell figyelembe venni, amikor az első választási bizottsághoz beérkezett.”

„130. § (1) Az Országos Választási Bizottságnak az aláírásgyűjtő ív, illetőleg a konkrét kérdés hitelesítésével kapcsolatos döntése elleni kifogást a határozat közzétételét követő tizenöt napon belül lehet – az Alkotmánybírósághoz címezve – az Országos Választási Bizottsághoz benyújtani.

(...)

(3) Az Alkotmánybíróság a kifogást soron kívül bírálja el. Az Alkotmánybíróság az Országos Választási Bizottság, illetőleg az Országgyűlés határozatát helybenhagyja, vagy azt megsemmisíti, és az Országos Választási Bizottságot, illetőleg az Országgyűlést új eljárásra utasítja.”

III.

A kifogás nem megalapozott.

1. Az Alkotmánybíróság hatáskörét a jelen ügyben az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 1. § h) pontja alapján a Ve. 130. §-a határozza meg. Az Alkotmánybíróság eljárása ebben a hatáskörben jogorvoslati természetű. Az Alkotmánybíróság az OVB határozatában, valamint a kifogásban foglaltak alapján azt vizsgálja, hogy a beérkezett kifogás megfelel-e a Ve.-ben és az Nsztv.-ben foglalt feltételeknek, és az OVB az aláírásgyűjtő ív hitelesítési eljárásában az Alkotmánynak és az irányadó törvényeknek megfelelően járt-e el [63/2002. (XII. 3.) AB határozat, ABH 2002, 342, 344.]. Az Alkotmánybíróság feladatát e hatáskörben eljárván is alkotmányos jogállásával és rendeltetésével összhangban látja el [25/1999. (VII. 7.) AB határozat, ABH 1999, 251, 256.].

2. Az Alkotmánybíróság előzetesen megvizsgálta, hogy a jelen ügyben előterjesztett kifogás megfelel-e a törvényi feltételeknek. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a kifogásolt OVBh. a Magyar Közlöny 2010. évi 11. számában, 2010. január 29-én jelent meg. A kifogást 2010. február 13-án – határidőben és a kifogásra előírt tartalmi követelményeknek [Ve. 77. § (2) bekezdés] megfelelően – terjesztették elő az OVB-nél. Ebből következően a kifogás érdemi elbírálásra alkalmas.
3. Az Alkotmánybíróság gyakorlata során számos határozatban értelmezte az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt, a népszavazásra bocsátandó kérdéssel szemben támasztott egyértelműség követelményét. E határozataiban az Alkotmánybíróság kifejtette, hogy az egyértelműség követelménye a népszavazáshoz való jog érvényesülésének garanciája. Az egyértelműség követelménye ebben az összefüggésben azt jelenti, hogy a népszavazásra szánt kérdésnek egyértelműen megválaszolhatónak kell lennie. Ahhoz, hogy a választópolgár a népszavazásra feltett kérdésre egyértelműen tudjon válaszolni, az szükséges, hogy a kérdés világos és kizárólag egyféleképpen értelmezhető legyen, a kérdésre igen-nel vagy nem-mel lehessen felelni (választópolgári egyértelműség). Az eredményes népszavazással hozott döntés az Országgyűlés Alkotmány 19. § (3) bekezdés b) pontjában foglalt jogkörének – Alkotmányban szabályozott – korlátozása: az Országgyűlés köteles az eredményes népszavazásból következő döntéseket meghozni. Ezért a kérdés egyértelműségének megállapításakor vizsgálni kell azt is, hogy a népszavazás eredménye alapján az Országgyűlés el tudja-e dönteni, hogy terheli-e jogalkotási kötelezettség, ha igen milyen jogalkotásra köteles (jogalkotói egyértelműség) [51/2001. (XI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 392, 396.; 25/2004. (VII. 7.) AB határozat, ABH 2004, 381, 386.; 24/2006. (VI. 15.) AB határozat, ABH 2006, 358, 360–361.; 84/2008. (VI. 13.) AB határozat, ABH 2008, 695, 703.].

A jelen ügyben az Alkotmánybíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a népszavazásra feltenni kívánt kérdés ellentétes az Nsztv. 13. § (1) bekezdésében foglalt jogalkotói egyértelműség követelményével, sőt, emellett értelmetlen is. A kérdésből ugyanis nem világos, hogy ipso iure kötelező lenne-e a képviselő-testület (közgyűlés) feloszlása kimondására előterjesztett indítvány tárgyalása és az arról való döntéshozatal, vagy a képviselő-testület (közgyűlés) a fenti tárgyú előterjesztés megtárgyalása előtt szavazna-e annak napirendre vételéről, és ha igen, milyen döntést lenne köteles hozni.

A fent kifejtett indokok alapján az Alkotmánybíróság a kifogásolt 28/2010. (I. 29.) OVB határozatot helybenhagyta. Az Alkotmánybíróság e határozatának közzétételét az OVB határozatának a Magyar Közlönyben való megjelenésére tekintettel rendelte el.

Budapest, 2010. szeptember 28.

Dr. Holló András s. k.,
az Alkotmánybíróság helyettes elnöke,
az aláírásban akadályozott
dr. Paczolay Péter
az Alkotmánybíróság elnöke helyett

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkó Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 340/H/2010.

A Magyar Közlönyt a Szerkesztőbizottság közreműködésével a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Gál András Levente,
a szerkesztésért felelős: dr. Borókainé dr. Vajdovits Éva.

A szerkesztőség címe: Budapest V., Kossuth tér 1–3.

A Határozatok Tára hivatalos lap tartalma a Magyar Közlöny IX. részében jelenik meg.

A Magyar Közlöny hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://kozlony.magyarorszag.hu> honlapon érhető el.

A Magyar Közlöny oldalhű másolatát papíron kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó.

Felelős kiadó: Bártfai-Mager Andrea ügyvezető igazgató.